

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, 1/2 strani K 16.—, 1/4 strani K 8.—, 1/8 strani K 4.—, 1/16 strani K 2.—, 1/32 strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserterate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 4. V Ptuj v nedeljo dne 19. februarja 1905. VI. letnik.

Vera in politika.

„Moja hiša je hiša molitve, vi pa ste napravili iz nje jamo razbojnikov.“
Besede Kristusove.

„Vera je v nevarnosti“ — to je navaden klic, kateri se rabi dandanes od takozvanih voditeljev slovenskega ljudstva v političnem boju, „narodnost je v nevarnosti,“ to so besede spremljajoče ta klic in obojno rabijo ti voditelji tedaj, ko kažejo ljudstvu politična pota, po katerih naj bi hodilo.

In večina voditeljev našega ljudstva, večina političnih boriteljev je duhovskega stanu, ker ravno ti živijo kot bolj naobraženi med priprostim ljudstvom, občujoč vsak dan ž njim.

To dejstvo pa, da so duhovniki kot duševni voditelji slovenskega ljudstva ob enem tudi njega vodji v političnem boju, to dejstvo je za slovensko ljudstvo velikanskega, da, strašansko velikanskega pomena. To dejstvo je velikanska nevarnost preteča temu ljudstvu, to dejstvo je prepad, kateremu se približuje to ljudstvo, globok prepad, v katerega bode slepo telebnilo, ako ne sluša razven teh svojih voditeljev tudi svojih prijateljev s varilcev! Prepad pa je grozeč prepad časnega in večnega pogubljenja!

Globoku v srcu vsacega človeškega bitja leži biser, dragocen, neprecenljiv biser, katerega si je prineslo to bitje že pri porodu s seboj na svet, svitli biser tolažbe v vseh burjah tega življenja in ta biser se imenuje — vera! Ta biser se je pojavil povsod in pri vseh narodih v vseh časih, njegov blišč je svetil in še sveti ubogemu divjaku, svetil je do sedaj največjim učenjakom, kakor sveti zvezda mornarju, kazoč mu pravo pot.

Vso človeštvo je dobilo pri svojem porodu ta

biser od Boga, dobilo je pravo vero, a blišč tega bisera zatemnele so strasti človeške, kakor zakrije megla zvezdo mornarju.

Toda prišla je nova zvezda, jasnejša kakor solnce, prišel je — Kristus. In ta poslanec, edinorojenec, Boga, ta nam je pokazal pravi pot, zaukazal pa je tudi svojim 12terim apostolom, vsem svojim učencem in njihovim naslednikom, naj bi vodili vsa ljudstva brez izjeme po tem enem in istem, edino pravem potu! „Idite in učite vse narode . . in jaz bodem z vami do zadnjega dne!“ . . . .

In učenci Kristusovi so se držali tega povelja, vodili so ljudstva po pravih potih in ljudstva so bila srečna, ker so verna zaupala svojim voditeljem. Voditelji pa so se držali Kristusovega navodila in niso poznanili razločka med narodi.

A danes?

Tudi danes zaupa ljudstvo svojim voditeljem, tudi danes je ljudstvo v svoji celoti dobro, kakor nekdanj, a voditelji, ti niso taki, kakor so bili apostoli in učenci Kristusovi, čeprav so njih nasledniki.

Vnel se je mednarodni boj. Ena stranka preganja druge, ena bi bila rada močnejša od druge, boj, ljut boj razgraja med nami, nazivljemo ga z imenom politika.

Duševni voditelji ljudstva, večina naših duhovnikov pa pozabi pri tem boju na svojo pravo poslanstvo, pozabi vsled politike na vero!

Luči, svitile luči gorijo na oltarju, svetilniki se bliščijo, dragocena mašna obleka se bleskeče, mogočni glasovi orgel so vtihnili, zasliši se zvonček in staro in mlado je pokleknilo in gleda zaupljivo proti oltarju. Tam pa se sedaj godi velikanski čudež božji, zakaj, Jezus Kristus sam, stvarnik nebes in zemlje,

prihaja iz neba in se preseli v podobo kruha med nas zemeljske črve. In duhovnik povzdigne sveto hostijo in stotero človeških src se strese, stotero in stotero oči zre na tla, a roke pa ponižno trkajo prsa med tem ko usta šepečejo: „Gospod, nisem vreden, da prideš pod mojo streho, reči besedo in ozdravljena bo moja duša!“ In mir, blaženi mir napolnjuje srca človeška, naj bi še v njih tako neusmiljeno bučal življenja vihar. In ta mir, ta sveti mir podelil nam je duhovnik gospodov, on, ki je poklical nebešo božje jagnje na oltar. — In ravno ta duhovnik nastopi par ur pozneje zunaj cerkve — v krčmi kot političen agitator! Njegove oči žarijo in sovraštvo vre iz njegovih ust, a poslušalci njegovi so ravno isti, ki so par ur poprej klečali pred čudežem božjim, katerega je on na oltarju povzročil. Ja, ako on kot duhovnik pri teh političnih prizorih ne misli več na Tistega, katerega je par ur poprej poklical iz neba na oltar, kako mora zahtevati od drugih, od cele množice, da bi v političnem boju ne pozabila na svojega Odrešenika? —

Z opominjajočimi besedami nastopi duhoven na prižnici in stotero očij zre zaupljivo na njega, tolažbe, miru od njega pričakujoč. „Učite se od mene, ker jaz sem ponižen in milostljivega srca,“ „Mir vam bodi“, „Svoj mir vam dajem, svoj mir vam zapuščam, mir, katerega vam svet dati ne zamore!“ Te in enake besede Kristusove se glase iz prižnice (kancelna), tem in enakim besedam sluša tolažbe želeča in miru iskajoča množica vernih. —

In ravno ta pridigar in oznanjevalec Kristusovega miru, ravno ta duhovnik sprave in tolažbe, par ur pozneje nastopi kot političen govornik, ščuvajoč eno stranko na drugo, strastni so njegovi pogledi, iz besed njegovih kipi goreče lastno sovraštvo napram nasprotni mu politični stranki.

Biser, dragocen biser svete vere, kdo je oskrnil na vnebovpijoči način tvoj svit?

Kako mora zahtevati tak duhovnik, da bi zverujočim srcem sprejeli njegovi poslušalci v cerkvi svete božje besede in to ravno od njega, od katerega vejo, kake sleparije trosi kot političen govornik se svojim govorom na zborovanju? . . .

Župnikov pes.

Znaš povest o župniku Zušniku s Tožbovca. No, ker je še nisi slišal, hočem ti jo povedati.

Župnik s Tožbovca je imel majhnega, črnega psa z imenom Fiderl. In ta kužek je bil pri »gospodu« v toliki milosti, da bi mu bil dal vsakega poldne vso prijetno dišeco pečenko, sam pa grizel samo solato, če bi ne bila skrbna gospodinja spekla za oba kar cel kilogram svinjskega ali telečjega mesa. Pes je župniku takorekoč na srce prirastel; vedno ga je jemal s seboj in mu večkrat pravil: »No, kako rad imam to živalico! Kako pametno me gleda! Fiderl, ko bi pač govoriti znal! Vem, da imaš v časih brihtnejše misli nego mežnar in tudi pri študiranju pridige bi mi lahko pomagal. Jejmene, kako veselo bi se midva lahko pogovarjala!«

Dobro. Prigodilo se je, da je maziljeni gospod nekoč v Fihposu bral, da je prišel v mesto zelo »kunšten« mož, ki zna pse, če so le količkaj razumni, v par tednih govoriti naučiti. Za ta veliki trud tudi ne zahteva ravno preveč. Tri-

Zopet tolažbe, zopet miru iskajoč poklek skesano človeško bitje v spovednici pred duhovnikom. In oba sta v bližini nebeškega Odrešenika, oba ta presvete hostije, tik Tistega, kateri je umirajoč na križu odpustil svojim sovražnikom. In grešnik povzročil skesano svoje grehe od duhovnika zopet tolažbe, po moči v svoji duševni bedi pričakujoč. Kar naenkrat vpraša spovednik: „No, kako pa si volil pri zadnjih volitvah, ali bereš „Štajerca“, katera stranka ti tvoja? Ja, ako si celo naročnik „Štajerca“, potem ne morem in ne smem dati odveze.“ — In to govori na svetem mestu duhovnik gospodov, duhovnik istega Kristusa, kateri je sodil svoj čas veliko grešnico prešestovalko z milim svojim pogledom, rekoč: „Idi in ne greši več!“

Biser, svitli biser svete vere, kdo je zopet oskrnil tvoj svit?

Ali verjame tak spovednik, da je v hostiji navzoč Tisti, ki vse vidi in vse ve? Tukaj je le dvojna mogoče, namreč, da verjame, ali da ne ne verjame. Ako verjame, da je Kristus navzoč v presveti hostiji, vendar postopa v Njegovi bližini in na svetem mestu tako, da žali spovedujočega se človeka, da ga spravljiva jezo, da vzbuja v njem, ki išče pomoči zopet novosti strasti, potem je ta duhovnik večji grešnik, kakotisti, ki se hoče skesano spovedati, ni toraj vreden da mu poveš svoje grehe, ni vreden, da bi ti dal odvezo. Ako pa ne ne verjame spovednik, da je Kristus navzoč tam na oltarju v presveti hostiji, potem zopet ni vreden, da mu poveš svoje grehe.

Duhovnik vsaki dan povzdigne nebeškega stvarnika, vsaki dan občuje takorekoč z živim Bogom vsaki dan povžije presveto Rešnje Telo, presveto Rešnjo Kri — kaj si mora potem misliti ljudstvo ako vidi in sliši razgrajanje v farovžih, ako vidi ta mošnjo pijančevanje, sliši preklinjanje, kaj, ko vidi istega duhovnika, valjajočega se v pregrešnih strastelga vidi, da se je upijanil do nezavesti?

V postelji leži bolnik, pripravlja se na daljno pot na pot, o kateri še ni noben potnik pravil kaka j in o kateri nihče ne ve kam vodi. Smrtne srage m stoje na čelu, a strah in groza napolnujeta mu dušo

deset goldinarjev v naprej, trideset pa potem, ko žival že govori Gromska potica! misli si župnik, to je pa nekaj za men in mojega Fiderla!

Da je prav razumen, mu ne more nobeden profesor na celem svetu odrekati. Plačal bi tudi prav lahko, toda bre psička mi je čas predolg.

Najrajši bi bil šel kar sam s kužekom v mesto, pa ko dober dušni pastir ne sme pustiti svojih ovčic samih — lahko bi tedaj v Tožbovcu mir nastal — in tako je poslal v Marijbor mežnarja s psom in s tridesetimi goldinarji.

Tožbovski mežnar je bil uboga para, se bolj ubog nego cerkvena miš. Imel je namreč požrešnega župnika in polnokočo otrok. Na potu v mesto je premišljeval: ej, ej, ko bi pač smel teh trideset goldinarjev sam obdržati! Meni bi bilo z denarjem za dolgo časa pomagano, z onim kunšnim gospodom v mestu pa ni nič družega, kakor sama sleparija črne vrane me naj pozobljejo, če se more pes govoriti naučiti. Najpametnejše bi bilo, če — no, kaj bi bilo najpametnejše? Tu pride mežnar do Drave, vrže psa v vodo, shrani denar in se vrne domov. Fiderl pa je utonil!

Željno pogleduje po vratih, zakaj poslal je po duhovnika, želeč se spraviti z Bogom in s svetom, želeč sprejeti sveto popotnico. In v tem trenutku stopi v izbo kaplan, bolenikov največji politični nasprotnik, duhovnik s katerim še sta si stala pred par dnevi kot strastna politična sovražnika nasproti. Kako tolažbo, kaki mir bode podelil duhovnik agitator svojemu tolažbe iskajočemu nasprotniku?

Ljudstvo, sodi zopet samo, ali niso povzeti ti prizori iz tvoje sredine, iz tvojega žitja? O, kolika je razlika med temi prizori in med istimi, ki se vršijo po farah, v katerih je duhovnik razven strank, v katerih je nad strankami!

Kam jadržate vi nekaterniki izmed duhovnikov, kaj počenjate s svitlim, najdražjim biserom tega sveta, se sveto vero? Zdravniki, zavračate poprej sami sebe, potem še le začnite vračiti druge!

Da pa so te naše vrste zopet resnične, da se med ljudstvom tu in tam pojavijo — hvala Bogu povsod ne — ti prizori, to vidi in ve ljudstvo najbolj samo. In boljši elementi ljudstva spoznali so to že zdavnaj! „Gospod župnik, pustite nas kmete pri miru, skrbite za vašo cerkev, ostanite pri oltarju, kakor moramo mi kmetje ostati pri plugu“, tako je zaklical pred kratkim občinski predstojnik pri občinskih volitvah svojemu župniku!

Da pa so se začeli kmetje zoperstavljeni brezmejni farški hujskariji, da so začeli sami braniti dragocen svoj biser, sveto svojo vero pred hujskajočimi brezvernimi politikami duhovniki, to je znak, da se je začelo med njimi daniti. Napočila je nova zarja, novo jutro je prišlo, Bog daj, da bi sledil temu jutru svitel, jasen dan!

Ako pa se pojavijo tu in tam znabiti še oblaki, ako se privlečejo megle, nikdar in nikdar ne smemo obupati, z Božjo pomočjo, pod njegovim varnim ščitom bodemo pričakali zopet svitlejših, jasnejših ur. In tako zremo lahko z mirno vestjo v boljšo bodočnost in če smo s temi vrsticami zabranili vsaj nekaj brezvestne hujskarije, pripravljajoč ljudstvo na svitlejše čase, spodbujajoč je, da bi si jih samo priborilo, potem smo naš smoter zares popolnoma dosegli!

»Lep pozdrav od tistega gospoda v mestu«, rekel je doma župniku; »pusti vam povedati, da se bode s Fiderlom posebno potrudil in da morate čez tri tedne zopet po njega poslati.«

Župnik od samega veselja ne ve kaj storiti, da mežnarju za njegov trud dva cela groša — počenih ravno ni imel — in kar ne more dočakati tretjega tedna. Nasprotno pa je bil mežnar zmiraj žalosten. Moj Bog, kaj naj le začne, ko pride čas, ker Fiderla so že davno ribe pojedle.

Dobro. Ko so minili trije tedni, da zopet župnik mežnarju trideset goldinarjev in reče: »Tako moj ljubi mežnar, zdaj greš v mesto, plačaj to in pripelješ psa!

Mežnar odide, a se dolgo ne vrne, siromak si ni upal domov. Kaj naj stori? Naposled vendar počasi prileze, žalosten in boječ in lahko si mislite, da je prišel brez psička.

»No mežnar, kaj pa je?« zadere se župnik namesto krščanskega pozdrava nad njim.

»Jojmene, kaj bi bilo?« odvrne mežnar, »sam sem prišel in vam gotovo ne bode moglo v glavo, zakaj se je tako zgodilo. Šel sem v mesto k onemu gospodu. Ste gotovi? ga vprašam. Gotov sem, mi odgovori. Nato mu plačam in

Vojska med Rusi in Japonci.

Kakor smo poročali so dne 25. p. m. naskočili Rusi levo japonsko krilo in sicer pri Linšipu. Naskok, katerega je izvršila druga mandžurijska armada, je vodil general Gripenberg. V začetku se je posrečilo Rusom osvojiti si več japonskih posadk. Poznej pa je general Oku, komandant levega japonskega krila, porinil več čet na bojišče in je nagnal Ruse po tridnevni bitki čez reko nazaj.

Rusi so bili toraj zopet tepeni in sicer jako zdatno.

Japonci so izgubili po najnovejših poročilih 7 tisoč mož, Rusi pa čez 10 tisoč.

Vsekakor je mogoče, da je Kuropatkin, vrhovni poveljnik Rusov, izvršil ta napad zopet na povelje ruske vlade, kateri je bilo najbolj na tem ležeče, da odvrne občno pozornost razburjenega ruskega ljudstva od velikanskih izgrediv v domovini zopet na bojišče.

V velikanskih „bitkah“ v Petrogradu, v Varšavi, v Rigi itd., kjer se je streljalo na neoborožene delavce, dijake, na žene in otroke, da, tam je zmagal „očka“ car. V daljni Aziji pa, kjer mu stoje oborožene junaške čete Japoncev nasproti, je bil zopet prav pošteno tepen.

Obžalovati je samo tisočero in tisočero ubogih vojakov, kateri morajo umirati zbog lahkomišelnosti samovlade krvoločnih carskih krogov.

Prva žrtva, katero so zahtevale bitke ob koncu meseca januarja, je bil ruski general Gripenberg, komandant druge ruske armade, katera je bila v zadnjih bitkah od Japoncev tepena. Gripenberg se je pozval iz bojišča nazaj domov in bode penzioniran. Gripenberg je bil pogumen general, kateri se je v večih bitkah odlikoval. Med njim in med vrhovnim poveljnikom Kuropatkinom že ni bilo poprej nikakega pravega sporazumljenja, katero se je seveda po teh bitkah, v katerih so bili Rusi zopet tepeni, še bolj porušilo. Gripenberg je predbacival Kuropatkinu, da je ta za časa zadnjih bitk preveč uplival na njega. Češ, v teh bitkah je bila v začetku zmaga na strani

gospod mi izpusti psa? Oj jojmene, ko me Fiderl zagleda, skoči vesel v mene in — kriči!«

»Kaj, moj Fiderl kriči,« zadere se Zušnik zopet, »pa je res, da kriči?«

»Je kričal«, reče mežnar tiho in žalostno, »kričal je:« »No, mežnar, kako se ti godi? Ali so tvoji otroci, ki so me prej zmiraj dražili, že bolj pridni postali? Kaj dela tvoja žena? Jeli, dolg čas ji je, ker mi tri tedne ni mogla obirati bolh?« »Hvala lepa, Fiderl,« sem mu rekel, »pri nas je še vse pri starem.« — »In kako pa je kaj mojemu ljubemu župniku,« začne spet izpraševati, »je še zmiraj rad pečenko in pipike? Sta si še z Miciko kaj po knofih? Kaj, še župnik vedno zahaja po noči.« . . . . .

»Oooo, saprabold!« zakliče Zušnik, »pes pa govori malo preveč!«

»Da«, nadaljuje mežnar, »mislil sem si, da mi zna še kaj več povedati in zato sem mu takoj vrat zasuknil.«

»Prav si imel, mežnar!« reče župnik vesel in mu stisne dve kroni v roko!

Ja, zares huda bi bila, ako bi znal ta ali drugi farški psiček govoriti.

Rusov, Kuropatkin pa je napravil, kakor trdi Grippen-berg, ta veliki pogršek, da ni poslal, ko se je bitka pričela, pomoči. Kakor se poroča, se bode tudi Kuropatkin, katerega v enomer obrača sreča na bojišču hrbet, pozval nazaj. Kuropatkin je pogumen, dobrovoljen in po vsem pošten mož, toda on nima toliko poguma, da bi prevzel vso odgovornost na sebe. Zato ima vso rusko počenjanje nekak znak nepopolnosti, zato jih dobijo Rusi vedno po hrbtu. Ako pomislimo, da vodijo takorekoč ob „zeleni mizi“ Rusi svojo vojno, to je, da je upliv vladnih krogov na Kuropatkina velikanski, potem ne moremo Kuropatkina dolžiti, da bi on bil kriv ruskim porazom. Povrh pa še nimajo niti ne ruski vojaki in ne oficirji navdušenja za ta boj. Naslednik Kuropatkina seveda tudi ne bo moral čudežev izvršiti, nikakor ne bode mogel vcepiti ruski armadi navdušenja za boj, kakor ga imajo japonski vojaki. Bodoče zmage Rusov bodejo toraj najbrž take, kakor so bile do sedaj, toraj, da bodejo zopet tepeni.

Kakor se poroča, je te dni dospel na bojišče general Kaulbars, ter prevzel poveljstvo druge mandžurske armade na mesto Grippenberga.

V zadnjem času je vladala na bojišču velika zima. Toplomer je padel celo na 20. stopinjo pod ničlo. Najbrž so zmrznili vsi, ki so bili na bojišču ranjeni.

Na bojišču se neprestano napadata sovražnika. Za časa, ko to pišemo, obstreljuje ruska artilerija neprestano levo krilo in sredino japonske vojne. Bržčas se bode bila takoj, ko poneha sedanji hudi mraz velika, odločilna bitka. Do sedaj ni bilo večjih bitk, vsekakor pa je že skoraj gotovo, da bodejo Rusi zopet tepeni.

Spodnještajerske novice.

Oddaja trt iz trsnice mesta Ptuja. Mestni urad v Ptujju naznanja, da se odda iz mestnih trsnic v Ober-Pettau približno 200 do 300 tisoč popolnoma čistih, velikolistnatih *Riparia portalis*. Ako si hoče kdo te vrste trt tukaj naročiti, stori naj to vsaj do konca meseca februarja t. l. ker bi mogoče sicer že drugi vse odvzeli.

Dornovska morilca — pomiloščena. Dornovska morilca Šegula in Muršec, ki sta, kakor smo poročali, zaklala na zverinski način Šegulovo ženo in katera sta bila od mariborskega porotnega sodišča obsojena k smrti na vislicah, bila sta te dni od cesarja pomiloščena. Najvišje sodišče je obsodilo Šegula v dvajsetletno ječo. Muršec se je obsodil v ječo do smrti. Obema se je poostrila ječa s tem, da se bodeta na vsako obletnico umora, toraj na dan 19. avgusta vsako leto, zaprla v temno ječo, da bodeta imela ta dan post in bodeta morala ležati na trdi postelji.

Šopek zvončkov popolnoma razcvetenih nam je prinesla napredna mladenka dne 10. t. m. v uredništvo. Pravijo, da obetajo cvetljice rano v spomladi dobro letino.

Vlak ga je povozil. Pri železniških šrangah v hišo Lesičji vesi blizu Poljčan je hotel 80 letni beran da ni Anton Kočevar prekorati železniški tir, čeprav so bile šrange zaprte. Ravno v tem trenutku je prihajal brzovlak, ki se vozi iz Trsta proti Dunaju. Strojnjega brzovlaka je nesrečneža pograbil in mu zdrobil vse na glavo. Kočevar ni slišal prihajati brzovlaka, ker je imel zavoljo velikega mraza obvezana ušesa z ruto. Kočevar je bil na mestu mrtev.

Premijo za rešitev življenja je dobil cetrtsoletni mariborske gimnazije Janez Sorko doma iz Sloven-temu ske Bistrice, ker je rešil svojega sošolca Herica iz so s Drave. nem

Umrl je dne 7. t. m. v Ptujju g. doktor Franc Seve Strafella po kratki bolezni, star 87 let. Rojen je bil so p pri Sv. Marku na ptujskem polju in sicer kot sin krva kmečkih starišev. Se svojim izvanrednim talentom da je strinil tudi veliko pridnost. Vse skušnje od prve s ka do zadnje je napravil z odliko. Vsled teh marljivih orož svojih študij si je pridobil temeljito znanje. Gospod sodn Strafella je bil priznано izvrsten jurist in zelo čislav pad odvetnik, ki je slovel še onkraj štajerskih mej. v k Vžival je vsestransko zaupanje, ni čudo tedaj, da so ško ga izvolili mestjani ptujski tudi v mestni zastop, sme toraj za mestnega občinskega svetovalca. Od mest- kak nih občinskih svetovalcev je bil izvoljen gospod doktor ško Strafella v letu 1867 za župana mesta Ptuja. Župan nap je bil od tega leta naprej neprenehoma do leta 1876. ho Za časa tega svojega 9 letnega županovanja si je vse pridobil umrli mnogo zaslug, posebno za šolstvo. V vaje teh letih se je ustanovila ptujška gimnazija, nadalje vse sedaj cvetoči denarni zavod, namreč mestna hranil- zag nica (šparkasa), potem bolnišnica in hiralnica. Zadeli por pa so udarci usode tega izvanredno delavnega moža pri in ga potisnili v ozadje. Vendar mu pa je podelil pos Bog do smrti zdravje in čili duh. Še par dni pred smrtjo v visoki starosti 87 tih let se je vesel pogo- mo varjal se svojimi prijatelji. Naj mu bode zemljica Do lahka! po

Odvzeti tiskovni stroji. Iz Brežic se nam piše: po Pred nekimi dnevi je zasačila roka pravice pri po trgovcu Umeku v Brežicah tiskovne stroje, za kojih la porabo Umek ni imel dovoljenja, zakaj Umek ni na nikak tiskar, temveč le izučen barantač manufaktur- gov nega blaga. Tone, Tone, kje pa si, da te nihče več pis ne vidi, da bi se se svojo soprogo toliko sprehajal. ose Z veselim srcem naznanjamo toraj vsem prijateljem na in znancem, da je bil eden od zgoraj imenovanih ne strojev dne 24. p. m. previden sključavnic, potem žu so ga v zdignili nekateri delavci iz njegovega stališča na in ga premestili v veliko žalost Umeka in njegove da soproge v sodnijsko poslopje. Prevoz družega stroja po se je vršil dne 26. p. m. popoldan. Spremili so ka stroja policaji in orožniki. Miren počitek jima želijo „č vsi napredni Brežčani. pr

Konec konsuma. Dne 21. t. m. se bode pri pr tukajšni sodnji ob 10 uri predpoldan prodal les- kr kovški konsum. To je toraj žalostni konec te farške ti strojine. lju

Bela zastava je vihrala dne 11. t. m. raz sodno se

hišo v sv. Lenartu v Slovenskih goricah, kot znak, da ni v ječi nobenega kaznjenca.

Lastnega očeta je umoril. Dne 11. t. m. so našli Janeza Arnuša iz Zakovjaka ležečega mrtvega v njegovem stanovanju. Bil je grozno razmesarjen in vse reči so bile po hiši razmetane. Arnuš je imel 4 velike rane na vratu, povrh pa še celo lice razbito. Ko je prišel občinski predstojnik z žandarmi na lice mesta, vskliknil je: „Te reči so ravno tako razmetane, kakor so bile tedaj razmetane, ko je sin temu mrtvem bil ukradel 50 forintov.“ Takoj na to so se napotili orožniki k sinu umorjenega 17 letnemu hlapcu Janezu Arnušu, v Sakošaku. Seveda ta ni hotel ničesar vedeti o umoru. Našli pa so pri njem revolver umorjenega in revolver je bil krvav. Hlapec se je na to prestrašil in je izpovedal, da je zares umoril v noči svojega spečega očeta, s katerim sta živela že delj časa v razprtiji. Morilca je orožnik takoj vklenil in izročil se je ptujski okrajni sodniji. Morilec je bil strasten klerikalec.

Mariborškega škofa in kneza Napotnika je napadel neki župnik na naravnost skoraj surovi način v klerikalni „Domovini“ in mu predbacival, češ, da škof uraduje v nemškem jeziku. Ta napad je jako smešen. Škof bode že najbrž sam najboljši vedel, kako mu je treba uradovati. Sicer nikakor nismo škodoželjni in škofa zares obžalujemo zavoljo tega napada, toda to ima škof od tega, da vse svoji duhovščini prepusti. Zakaj ne potegne bolj trdno za vajeti? Ne le, da večina njegove duhovščine že sme vse vganjati, kar se jej poljubi, sedaj se je začela zaganjati že v škofa samega. Radovedni smo, kaj poreče škof k temu napadu.

Naš popravek. Od sv. Petra pod Kunšpergom smo priobčili svoj čas dopis, na katerega nam je takoj poslal župnik Tombah „popravek.“ Temu „popravku“ smo v naši zadnji številki dostavili par besedi. Danes moremo zopet priobčiti popravek dohtarja Barleta. Dohtar Barle nam je poslal tudi 4 izjave, s katerimi podpira svoj takozvani popravek. Mi smo izjave in popravek poslali nekemu zaupnemu možu v Kozje in lahko naznanimo našim bralcem, da so izjave vposlane nam od dohtarja Barleta, na katere se naslanja njegov popravek deloma enostranske, deloma so se podpisale dohtarju iz golj postrežljivosti napram njegovi osebi. Ta „popravek“ in te izjave glavne stvari in naših trditev nikakor ne morejo izpodbiti, zato ostane nemo pri naši opazki, katero smo dostavili popravku župnika Tombaha in katero smo priobčili v zadnji naši številki z dne 3. t. m. Gospod dohtar Barle, sedaj pa pošljite zopet popravek popravku, ali pa nas pojdite tožiti, ako ne se bojite, da Vam s pričami dokazemo resničnost naših trditev!

Sv. misijon pri sv. Marku. Seveda so udrihali „častiti“ gospodje misijonarji v spovednicah in iz prižnice za časa sv. misijona ki se je vršil pred kratkim pri sv. Marku, zopet po našem listu. Da bi ti gospodje na mesto, da so trosili sovražtvo med ljudstvo, pridigovali raji o krščanski ljubezni, da bi sejali dobrosrčnost med ljudstvo, to bi bilo boljše.

Sv. misijon bi moral biti čas sprave in miru in sprava in mir bi morala biti spremljevalca misijonarjev. To spravo in mir so videli Markovčani zares v prav izvrstni izdaji. Še misijonarji sami med seboj in med tamošnjim farovžem so se sprli! Kar na mah so jo odkurili od sv. Marka oznanjevalci miru in sprave in to v največji razprtiji. To so apostoli miru in sprave, ki še se med seboj ne pogajajo! Toda to nam je vse edno. Gospodje se le naj praskajo, koliko se hočejo, vrana itak vrani ne izkljuje oči. Gospodom smo jako hvaležni za njihov misijon in jih prosimo, naj bi jih v vseh krajih Spodnjega Štajerja obhajali in sicer najbolj v klerikalnih, temnih krajih, da bode ljudstvo tudi v teh krajih sprevidelo kdo hujska, komur je za mir, komur za nemir. Gospodje misijonarji, hvala Vam za nove naročnike, ki smo jih dobili iz okraja Sv. Marka. Dobro tak! Sicer nam ni treba, da bi nam Vi širili naš list, no, ker pa že to storite sami radi, Vas zato zahvaljujemo! Mogoče je to bilo itak edino dobro, kar ste dosegli v prid ljudstva z Vašim misijonom. Ptujski jež.

Glede umora v Budini se je vršila te dni na licu mesta preiskava in zaslišanje prič. O glavni obravnavi bomo poročali na tanko, takoj, ko se bode vršila.

Gimnazijec goljuf. Sin tukajšnjega sluge slovenske posojilnice 17 letni gimnazijec Janez Kociper je hotel svojčas kakor smo poročali goljufati pošto s tem, da je oddal v papirju zaviti nikelnast denar na pošti. Na zavitke je zapisal, da je v njih 1500 kron v zlatu. Pritisnil je na nje tudi pečat (štambilijo) ptujske slovenske posojilnice. V Ptujju se mu ni posrečilo, da bi pošto tako goljufal, zato se je peljal v Maribor. Tam se mu je goljufija posrečila. Seveda je sodnija imela tega ptička takoj v rokah. Te dni se je moral Kociper zagovarjati radi svojega zločina pred mariborskimi porotniki. Kociper je bil obsojen v enoletno težko ječo. Jeli temu morda tudi „Štajerc“ kriv?

Dobrotnik siromakov umrl. Dne 3. t. m. je umrl v Pragerhofu gospod Simon Grundner, veleposestnik in krčmar v 80 tem letu svoje starosti. Umrl je določil v svojem testamentu siromakom svojega okraja 500 kron. Gospod Grundner je bil naprednjak z dušo in telom. Naj bode blagemu dobrotniku siromakov zemljica lahka.

Dohtar Dečko v Celju je v zadnjih dneh pokazal na brezdvomen način, kako mnogo so vredne besede, katere imajo dohtarji prvaki vedno v ustih in katere se tičejo narodnosti. Svoj čas so sklenili namreč takozvani celjski prvaki in vodji slovenskega ljudstva, da mora ostati celjska slovenska gimnazija na vsak način v Celju in da se ne sme prestaviti v Žalec ali kam drugam, češ, da je ravno za celjske Slovence in Slovence v okolici tega mesta velikega političnega pomena, da ostane ta učni zavod v mestu Celju. Dohtar Dečko, vodja vseh celjskih prvakov je tedaj sam stavil dotični predlog in je sklenil svoj tedajni govor mogočno kličeč: „Iz mesta (namreč Celja) ne gremo!“ To zborovanje se je vršilo dne

dne 10. aprila leta 1902. In ravno isti Dečko je 14 dni pozneje pokazal vladi pot iz mesta, kazoč jej pet različnih prostorov razven mesta in to vse za hrbotom celjskih Slovencev. Med drugim je pokazal tudi kot stavbeni prostor za novo slovensko gimnazijo tudi svoj travnik v spodnji Hodini, toraj daleč proč od Celja. Ker je obetala kupčija prav lepo število svetlih kronic „profita“, je dohtar Dečko ta svoj travnik vladi tudi prodal v naveden namen. Sklenila se je kupna pogodba in dohtar Dečko jo je tudi podpisal. En mesec potem, toraj, ko je bila že podpisana kupna pogodba od dohtarja Dečka, je vprašal neki gospod Dečka, je li res, da je prodal on (Dečko) svoj travnik vladi za gimnazijo. Dohtar Dečko je to vprašanje odločno zanikal in rekel, da ni res! Dohtar Dečko je hotel zakriti svoj čin kakor zakrije otrok, če je kaj napačnega učinil svoje dejanje boječ še šibe, ker ni hotel, da bi zvedel svet, da je on iz dobička željnosti ravnal tako zahrbtno se svojimi somišljeniki, se svojim slovenskim ljudstvom. Po naključbi pa je prišla dne 20. p. m. skozi c. kr. glavarstvo v Celju cela stvar na dan. Kakor strela ali bomba se je ta vest raznesla po vsem Slovenskem. Pisala so se pisma slovenskim časopisom, naj bi o celi stvari molčali, a bilo je že prepozno, bilo je zastoj. Dečko se sedaj trudi, da bi razdril to sebično kupčijo on je sedaj, ko je svet o vsem zvedel, seveda zopet grozno navdušen narodnjak, grozno navdušen Slovenec, dika in ponos vsega celjskega prvaštva. Sedaj se lasajo zavoljo te zadeve klerikalni in liberalni slovenski lističi in vse je ogorčeno glede ravnanja dohtarja prvaka. Naj jim bode! Mi smo poročali o celi zadevi samo radi tega, da pokažemo zopet našim bralcem, kako gnjile so razmere štajerskih prvakov, koliko mar je tem ljudem za svoj narod, tem ljudem, ki vedno kričijo „Živijo Slovenci“, „Svoji k svojim“ itd. To pa seveda samo tako dolgo, dokler se ne gre za njihovo grozno občutljivo mošnjo. Ako pa vohajo kje le količkaj „profita“, potem je „fuč“ vsa njihova narodnost, „fuč“ vso njih slovenstvo, „fuč“ vso njih prepričanje. To smo že sto in stokrat povdarjali, dokazal pa je resničnost naših trditev zopet sijajno vodja vseh celjskih Slovencev, državni in deželni tako zvani kmečki poslanec dohtar Dečko v Celju. „Živelo“ prvaštvo, „živel“ dohtar Dečko se svojo regimentno kupčijo vred!

Iz pred sodišča. Neki 17 letni Franc Vreča, kočarski sin iz Radenc pri Radgoni, ud takozvanega mladeniškega društva, je bil dne 10. t. m. obsojen od mariborskega okrožnega sodišča radi pretepa v šestmesečno težko ječo.

Radi uboja se je moral zagovarjati te dni pred mariborskimi porotniki 22 letni posestniški sin August Friedl iz Rogoze, pri Mariboru. V krčmi in na poti iz krčme proti domu se je sprlo več fantov. Friedl je pri pretepu, kateri se je vršil na to, napadel nekega Janeza Šica iz Skok in ga udaril z ročico po glavi. Šic je vsled tega udarca umrl. Friedl je obstal svoj zločin, izgovarjal pa se je, da je bil popolnoma pijan. Porotniki so ga spoznali

krivega in sodnija ga je obsodila v triletno težko ječo.

Mariborško porotno sodišče v parlamentu. V se drž. zbora dne 10. t. m. je dohtar Tavčar, državni poslanec in odgovorni urednik „Slovenskega Naroda“ napadel kakor besen graško deželno nadsodišče, nadsodišče in porotno sodišče v Mariboru. Vzrok t napadov je, da se bode moral Tavčar zagovarjati ra nekega članka, s katerim je razžalil ptujskega župana Orniga v „Slovenskem Narodu“, v kratkem radi z ljenja časti pred mariborskimi porotniki.

Sodni pristav dr. Mohorič v Ormožu o kateri smo svoj čas pisali, kako se je zbal sodbe ptujskega okrajnega sodišča, pri katerem bi bil moral prati k sodnik svojo pristranost, je prestavljen v Mahrenberg. V Ormožu in v okolici vlada zavoljo tega veliko v selje, ne vemo če v Mahrenbergu tudi!

Obesil se je. V Mariboru se je obesil 48 let izdelovatelj metel Letig. Njegov 15 let star sinč našel ga je visečega na tenki vrvi. Seveda so takoj odrezali, toda bilo je že prepozno, bil je mrtev. Ker je baje dobil od svojega „liferanta“ slabo blago in ker so mu odišli najboljši delavci, je to tako jezilo, da se je obesil.

Ponarojene krone so se pojavile in sicer v veliki množici v ptujskem okraju. Komaj so prenehali krožiti ponarejeni goldinarji, že so poskrbeli premeteni goljufi, da na drug način osleparijo ljudstvo. Ponarejene krone so bolj lahke, kakor prave, nima cvenka se dajo lahko z nožem vrezati, in celo z roko pripogniti. Toraj pozor!

Iz Koroškega.

Iz Rožne doline. Zelo veselo, mirno in prijeteljsko bi bilo v naši lepi dolini, ako ne bi ta čenikel, ta klerikalna časnikarska cunjca, ki se imenuje „Mir“ trosila svojega nemira po dolini. To farš glasilo se zaganja celo v požarne brambe. Vsa trezno misleč človek ve, kakega velikanskega pomena so požarne brambe, vsaki ve, kako težko je za načelnika te ali druge brambe, da svoje prekoristno društvo zdrži na površtvu. Društva so prostovoljna in nihče ne more tega ali družega siliti k kaki zvezi. Tako društvo se sestavi od požrtovalnih, pogumnih, dobrosrčnih možev, kateri postavijo svoj lastni bledgor, večkrat svoje zdravje, celo življenje v ozadje samo, da bi pomagali svojemu bližnjemu, katerega zadela nesreča. In ko začne kje goret, potem nihče iz med gasilcev ne vpraša, je li tisti, ki ga je zadela nesreča liberalec ali klerikalec, prijatelj ali sovražnik, ne, gasilci so takoj pogumno na nogah, takoj hite na pomoč. In v tako društvo se zaletuje „Mir“ oziroma njegov trepasti dopisun. In besede „Gott Heil“ so po mnenju tega farškega tepca naš največji pregrešek. Saj pa nismo mi gasilci vrabci, da bi naših veselica živ — živkali. Ali nas morda zavajajo za naše poštene, itak redke veselice? Farški bratje pogledi enkrat svoje dolgosukneže, kako se ti, to

po gostokrat razveseljujejo. Kriči ti in kričite vsi črni podrepani črnega „Mira“ svoj „živijo“, ko bode kje začelo goreti kako hočete, ogenj se od tega ne bode pogasil. Mi gasilci pa bodemo klicali „Gut Heil“ in bodemo ne meneč se za preteče nam nevarnosti gasili ogenj in to če gori pri liberalcu ali klerikalcu, pri Nemcu ali Slovcncu, ker ne poznamo pri resnih udarcev usode nobene razlike. Da pa smo začeli brizgati po blatu, ki ovija tvojo osebo klerikalni dopisunček, za to nam moraš biti samo le hvaležen.

Gasilec.

Dopisi.

Iz Stanovskega pri Poljčanah. (Občinske volitve.)

V eni zadnjih števil „Slovenskega Gospodarja“ je bil priobčen članek pod vzglavjem iz Stanovskega. Ta članek je kritikoval zadnje občinske volitve. Isti članek pa ni bil iz Stanovskega, ne, pač pa iz poljčanskega farovža. Od nekdanj je vladal pri nas najlepši mir, vse, tudi volitve itd. so se vršile v najlepšem miru in v zastopnosti. Tokrat pa je prišel rušiti miru in zastopnosti tisti znani, predobro znani župnik iz Poljčan Cilenšek. Posrečilo se je temu apostolu miru, da je razrušil ves mir v Poljčanah, tako, da so župniku že skoraj vrata vseh boljših hiš zaprta, sedaj pa še poskuša pri nas podkapati slogo, mir in zastopnost. Pri volitvi je župnik hotel rogoviliti, a ni se mu posrečilo, kajti vrli in hrabri možje, posebno pa koreniti mladi Albin Grundner so župniku razsvetili po zaslušku stališče. Stanoskovčani so si izvolili v novi odbor tudi priljubljenega g. Antona Grundnerja in Alojza Grundnerja iz Poličan. Seveda to ni bilu dopisunčeku „Gospodarja“ nikakor po volji. Dotični članek pravi: „Ali je lepo za našo občino, da sedijo tuji v našem občinskem odboru, namreč Tona in Alojz Grundner?“ — Dopisunče istega članka, naj ti bode povedano: Za našo občino ni samo lepo, temveč celo častljivo, da sta g. Anton in Alojz Grundner naša občinska odbornika. Ta gospoda sta naša domačina, v celi fari in v celem okraju zaradi svojega poštenja in svoje milosrčnosti znana in priljubljena. Že marsikateri kmet je našel pri njih njih hišah pomoči, že marsikateri siromak vsili podporo, bodisi z denarjem ali z živili. Dopisunček „Gospodarja“ obžaluje tudi našega sedajnega občinskega prodstojnika, češ, da je zapleten v zanjke poljčanskega Antona Grundnerja, čeprav imajo Slovenci dovolj posojilnic. Da, da, Slovenci dobro vemo, da je na svetu dovolj klerikalnih posojilnic, a dobro smo že spoznali zdavnej, kako postopajo ti uderuški zavodi posebno s kmeti, kateri jim pridejo v zanjke. Za časa volitev jih lovijo obljubojoč jim vse mogočno, pozneje pa jih nič več ne poznajo. Ako še kmet dobro shaja in še si pridobi povrh dva dobra poroka, potem mu dajo denar in mu denejo s tem uzdo na glavo, potem pa se ubošča Bog usmili ako se klerikalcem pri volitvah ne upogne, ako ne ravna po njihovi volji. Ravno pred kratkim smo imeli mi kmetje pri sodnji v Slovenski Bistrici žalostno pri-

ložnost opazovati, kako je bistricka posojilnica brez usmiljenja mučila nekega kmeta. Ni pomagala ne prošnja ne jok ne stok samo možnja. Radi dveh sto kron bi mu bili posestvo prodali, če ne bi bil siromaku v največji sili in v zadnjem trenutku pomagal gospod Stiger v Slovenski Bistrici. In to je ravno tisti Stiger, katerega tudi smrdljivi klerikalni hinavci v svojem lažnjivem „Gospodarju“ črnijo najbolj. Stiger pa se je usmilil kot Nemeč slovenskega kmeta in je plačal za njega dolg. — Kar se tiče volitve so bojda klerikalci vložili proti njej ugovor. Naj jim bode zagotovljeno, da bodemo mi Stanoskovčani zmiraj stali trdno kot skale in se bodemo vedno potezovali za vrle, poštene može iz Poličan in ako se poličanski župnik Cilenšek celo na glavo postavi. Ako se ta župnik na Stanovskem še enkrat tako vede, kakor se je to zgodilo za časa volitev, tedaj je mogoče, da se mu po zasluško kaj družega pripeti, zakaj ljudstvo je že jako razkačeno. Mi hočemo imeti medsebojni mir in želimo medsebojno ljubezen, kakor je vladala do sedaj med nami. Volili bodemo vsikdar znane nam može, v korist in blagor občine, vsih privandranih hujskačev pa se bodemo branili in če bo treba z bičem. Omenimo še, da je zmerjal našo volitvo tudi neki špehasti koštrun. Ta debeluh bi seveda sodil župniku najbolj za tukajšnega župana. Toda pa ne bo in ne bo! Koštrun, le počasi, le miren bodi, drugače posežemo po rogovih, Pohorčani pa nam bodejo pomagali! Le pometi pred svojim pragom, smetja, gnilobe in blata je tam dovolj.

Kmečke korenine.

Kraljovci v ljutomerskem okraju. Dne 8. p. m. je občinski odbor v Kraljovcih pri Sv. Jurju ob Ščav. sklenil, da se mora tamošnja strelna postaja odstraniti in je utemeljil ta skep s tem, češ da so odborniki spoznali, da strelanje proti toči ničesar ne koristi. Vsem profesorjem, vsem zvedencem svetujemo, da jim toraj te zadeve ni treba več preiskavati, ker so jo občinski odborniki v Kraljovcih dognali na brezdvomen način. Največji učenjaki še se niso popolnoma zjedini, je li strelanje proti toči koristno ali ne, bistre, umne glave odbornikov v Kraljovcih pa to gotovo boljše vejo. Najbrž jim je župan Borka tako pamet razjasnil. Borka je bila namreč vjela agitacija za okrajne volitve, radi tega seveda je nepotrebna strelna postaja. Ako Kraljovcem toča poklesti pridelke, potem jim naj pomagajo na drug način jasne glave občinskih odbornikov. Te bodejo gotovo znajšle nekaj boljšega, kakor je streljanje proti toči. Ako pa ne znajdejo, potem ta jasnost ni Bog ve kako velika in vsakdor nam bode rad odpustil, ako bodemo mi začeli dvomiti o njej. — Kraljovski prijatelji strelanja proti toči.

Iz Loke pri Frajhamu. Nadučitelj Skrbinšek ima strašansko mnogo opraviti z politiko in s kovanjem dopisov za klerikalne časopise. Ne vem, če je to ravno naši šoli v korist, to pa vem, da pri nas deca po triletnem šolskem poduku navadno ne zna niti ne v redi brati niti ne pisati. Toda to prepustim na razsodbo drugim! Danes hočem o Skrbinšku pove-

dati le to, kako pobožen je in kako je hodil on z nekim kmetom k Sv. Martinu na božjo pot. „Kjer je liberalno polje, tistega se Bog ogue“, tako je razlagal Skrbinšek strmečemu kmetu spremljevalcu svoje prepričanje. In šla sta dalje. Ko prideta k Sv. Martinu, nista nikakor obiskala Sv. Martina, ne, zavila pa jo sta naravnoč tjè, kjer je bilo za dobiti izvrstne kapljice. Oh žlahtna vinska kapljica, kakor vendar človeka zmotiš! Kaj se zgodi? Prišel je večer in hotela sta iti domov, a ni se jima dalo. „Pa pri meni lahko spite“ rekel je gospodar. „Ne, ne, jaz sem nadučitelj, jaz ne morem spati tukaj“, rekel je Skrbinšek. In vinski duhovi so ga nesli domov. Kaj se zgodi? Skrbinšek pride v sred gozda, se sleče, vleže, misleč, da je doma. Po noči se prebudi in jo odkuri, ne da bi se oblekel iz gozda. Slučajno pride do nekega kmečkega stanovanja, tam potrka na okno in prosi naj mu odprejo. „Ne ustrašite se, da sem brez obleke, duhovi so me imeli v rokah!“ tako je zaklical gospodarju. Ta ga je gostoljubno sprejel in poslal iskat obleke. Tako se je izognil Skrbinšek liberalnega polja. Gospod Skrbinšek, zakaj pa tega niste poročali klerikalnim časopisom? Gotovo bi Vam bil „Gospodar“, „Dom“ itd. za to hvaležen! Štmartinski romar.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Žalostno razmerje je nastalo med našim ljudstvom in med hujskajočim našim kaplanom Beratom. Berat, mi te vprašamo, si li ti pravi sin sv. Frančiška, spolnuješ ti besede Kristusove, kot Kristusov oznanjevalec svete vere? „Ljubite se med seboj“, „mir vam bodi“, to so bile besede Kristusove. Čisto drugače pa razumeš ti Kristusov nauk. Ako ne bi hodil po hišah in ne bi hujskal ljudi, potem gotovo tudi nihče ne bi od tebe poročal v časnikih. Resnica pa je, da si bil pri hišah in si šuntal gospodinje, ko ni bilo gospodarjev doma, proti gospodarjem in jim prigovarjal, da bi morale „Štajerca“ zažgati. O tem nočemo nadalje govoriti, kot vzgled ti stavimo samo častivrednega starčeka patra Celestina. Ta ni nigdar ljudi šuntal in je bil radi tega tudi pri vsakem človeku priljubljen. Isto je bil tudi pater Gelazij. Oba ta dva sta delala čast in slavo vsem Frančiškanom. Pater Gelazij si niti ni toliko prislužil, da bi mu samostan postavil spomenik, kar je zares jako žalostno. Seveda, za politično agitacijo, za prirejanje mladeniških shodov ima samostan denarjev dovolj. Oponašalo se nam je tudi, da se redijo naši otroki s klosterskim kruhom. Na to odgovorimo, da za teh par koščekov kruha, katerega dobivajo siromaški šolarčki, mi farmani dovolj zbirce klostru podelimo. Gospod župnik, svetujemo vam, da bi imeli Berata malo bolj pod nadzorstvom. Ukažite mu, naj raji moli za svoje farane, kakor pa njih hujska. Nam trezno mislečim faranom se zdi tak redovnik zares malo čuden. Političnih hujskarij mu gotovo red sv. Frančiška ne zaukaže. Kristus je rekel: „Dajte Bogu, kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega.“ Mi mislimo, da ste nas razumeli! Da bi Berat pobiral po fari raji denar za spomenik patra Gelazija, kakor pa za klerikalne

časopise. Sicer pa bi svetovali Beratu, naj se narber sam na „Štajerca“, potem mu ne bode treba tetrolista prosjačiti po drugod. Zadnji „Štajerc“, kateremu je čital iz prižnice, je veljal 3 rozite in eno portorikeč Berat, kaj porečeš k temu, da mi naprednjaki m tebe vse zvemo, kaj boš porekel k temu, da ti oev ljubimo že danes, ako se ne poboljšaš, da bomo razkre svetu še nekaj bolj skrivnega, kar sicer morda ne boile tebe zanimalo, pač pa neke farske device. — ar

Več farmanov.na

Od Velike Nedelje. Dragi „Štajerc“, tudi tebi eč najbrž znano, da prireja tukajšni kaplan gledališdgl igre ali teatre. V igrach se podučujejo samo mlada ddo kleta. Uk za igro pa se vrši v kaplaniji večkrat celol do 11. ure po noči. Ta uk podpira g. kaplan tue: z vinom in pivom, seveda da so dekleta bolj živahnio Ko pa učenje in popivanje mine, grejo dekleta ol temni noči domov, ena ostane navadno še delj čata v kaplaniji, ker se ima najbrž še več učiti. — Lji igralke so vse v takozvani „Marijini družbi“, gospe kaplan pa je duhoven, toraj najbrž že ve kako sila morajo podučevati dekleta v gledaliških igrach. la zadnjih igrach, ki so se vršile v šolskih prostorih ne sv. Štefana dan in na dan novega leta, predstavljapr se je med drugim sama sveta nebeška porodnica gaš neke deklice. Te igre pa so se vršile zvečer, navzotol je bilo mnogo mladine, obojnega spola. Sedaj pa i lahko ve vsakdor, da se ta mladina ni zanimala s mo za prizore na odru, temveč da se je kratkočasie in to prav temeljito tudi sama med seboj. Ali 9 morda igra tako uplivala na neke mladeniči, da sto spremljali grozno navdušeni nektere dekleta pozno ol noč domov? To sam Bog ve! Toliko pa vem jaz, dve tisti oče in tista mati, katerima je zares za dušno blagor njihovih hčerk, nikdar ne smeta pripustiti, d bi igrale hčerke v teatru, ali, da bi obiskale takBl ponočne predstave, naj bi še bile tako nabožne. lo

Opomba uredništva: Prav iz srca nas veseli, drj vendar že ljudstvo sprevidi, kako nevarne so te igr mladini. Ta dopis potrdi to, kar smo mi pisali zaz večkrat o teh kaplanovih teatrih. K dopisu hočemil dostaviti samo to: Stariši, prečitajte in jemljite v pna štev besede moža poštenjaka iz Vaše sredine, nste puščajte Vaših hčerk k tem gledališkim predstavamz Stariši, Vaše hčerke naj grejo k meši, in k večere nicam, potem pa takoj domov. In ako nimajo domso nikakega dela, dajte jim v roke rožni venec, pa nala rajši molijo, potem si bodele ohranili nedolžnost Vapo ših hčerk, sebi pa mirno vest. ei

Hočko Pohorje. Iz našega kraja dragi nam „Štapa jerc“ malo kedaj kaj slišiš, a vendar nismo „zabit pohorci“, čeprav nas naš nadučitelj Konrad Mejaušesp kaj rad nazivlje s tem imenom. Zakaj pa mi tegpi gospoda nikakor ne maramo, bodejo po sledečih vrsta prav lahko sprevideli bralci „Štajerca.“ — V šoli imP ta gospod debelo palico, katera se je prineslka za to v šolo, da bi deca ž njoj kazala na zemljevidulil A ta palica se abi v sesnici za to, da naš nadučitelČ ž njo po naš. • a brez vsega usmiljenja udriha. Pretiti kratkim je pretepal nadučitelj ž njo šolarja Franc

Črna zavoljo slabe pisave tako, da je imel ta ubogi otrok ves črn hrbet. Ko je pa nadučitelj zvedel, da mu preči vsled tega tožba, začel se je z očetom tega dečka pogajati. Poslal mu je, da bi ga pomiril, dva umazana ovratnika in star klobuk. Razburjen oče se seveda ni pustil s tem potolažiti, temveč je poslal te cunje nazaj. V drugič mu pošlje 10 kron, te so bile sprejete! Na tisti dan je pretepal nadučitelj šolarco Heleno Kosič tako, da je ta otrok iz šole komaj domov prilazil. Deklica ni bila od tistega časa več v šoli. Morali so jo dati v bolnišnico v Maribor. Oglejmo si tega učitelja še malo od druge strani. Ako kdo temu mogočnemu gospodu naznani, da je otrok bolan, se nadučitelj zareži nad njim navadno tako tudile: „To je laž, prinese mi zdravniško spričevalo. Sicer pa bodete tak ali tak kaznovani, jaz se držim vsolske postave!“ Ako se otrok nadučitelju pritoži, da ga glava boli, zakriči ta prijatelj mladine nad — Tenjim: „Odrčaj si jo in jo vrži psovi!“ Ta gospod je gotovo zgrešil svoj pravi poklic. Bolj primerna bi bila za njega služba pri kakšnem ogerskem grajščaku, da bi mu nadzoroval živino. Mi pa ne pustimo in ne pustimo, da bi se tako postopalo z našo mladino. Prosimo te dragi „Štajerc“, priobči to, in ker pomagaj, kakor slišimo po drugod kaj rad teptanim kmetom, pomagaj in svetuj tudi nam hočkim pohorcom.

Slede podpisi.

(Opomba uredništva: Priobčili smo ta dopis, ču- deč se, da se zamore pri nas na Štajerskem v letu 1905tem še kaj takega goditi. Učitelj, ki tako postopa z mladino, spada pred sodnijo. Kje je Vaš šolski nadzornik? Ali ga ne veste poiskati? To Vam svetujemo. Kdor je brez usmiljenja, ta ne zasluži tudi, da bi mu drugi prizanesli.)

Št. Peter pod Kunšpergom. Slavno uredništvo! Blagovolite sprejeti v Vaš list nastopni popravek dopisa, natisnjenega v Vašem listu z dne 8. januarja 1905 pod naslovom Št. Peter pod Kunšpergom, v kolikor se isti tiče moje osebe: Ni res, da sem jaz g. dr. K. Gelingsheimu na tak način, ki ni zbudil nikakega suma, ovadil oziroma na brezdvomen način označil kot pisca člankov „Curiosa“ v „Süddeutsche Presse“ g. župnika Tombaha — tedaj njega izdal; — tudi ni res, da se je pozval za pričo o celi stvari oveščeni oziroma kot slučajno pripoznani sovedec g. dr. Jankovič radi tega, da se ne bi slutilo da sem jaz tajno stvar izdal; dalje ni res, da sem pozneje vse ono, kar „Štajerc“ o meni piše, v Kozjem v zemljiškem uradu izpovedal in priznal. Res je pa, da nisem na nikogar in na nikakoršen način uplival, da so bili članki „Curiosa“ pisani, in da sploh nisem vedel, da g. župnik Tombah te članke piše. V Kozjem, dne 23. januarja 1905. Dr. Jos. Barle.

Ogoška gora pri Oplotnici. (Občinske volitve). Pred kratkim so se vršile pri nas občinske volitve, katerih se volilci že dolgo niso vdeležili v tako velikem številu, kakor tokrat. Čeprav je župnik iz Čadrava, katerega je „Štajerc“ svoj čas pobiksalski, agitiiral na vsak mogočni način, da bi spravil svoje kandidate v odbor, je bilo vse zastoj. Dosegel je

se svojo agitacijo le toliko, da so kmetje iz njegovega kraja spoznali farške nakane in prišli vsi na volišče. In župnik je dobil kmečki odgovor. Njegova stranka je pri volitvi namreč sijajno propadla. Tukaj naj bodejo tudi navedene velepomembne besede vrlega sedajnega občinskega predstojnika, katere je zaklical ta mož poštenjak od pet do glave v pričo vseh volilcev župniku Bezenšek in ki so se glasile: „Gosp. župnik, pustite nas kmete pri miru, skrbite za svojo cerkev in ostanite pri oltarju, kakor mi kmetje pri plugu.“ — Vsa čast in hvala takemu možu, kateri tako odločno postopa za blagor kmečki. Vi volilci klerikalne stranke, ki ste pripomagali k zmagi v Oplotnici, vi vsi tamošnji farški podrepniki, pridite k nam v šolo. Ali Vas ni sram pred našimi kmeti o katerih Vi pravite, da so še daleč za vami. Evo jih, volilci, kateri so po vašem mnenju bolj „zabiti“, kakor vi, so pokazali, da so Vam za več, kakor sto let naprej. Slava našim vrlim volilcem, slava našim naprednim kmetom, našemu vrlému občinskemu predstojniku! Živela cela naša napredna občina!

Razne stvari.

Ranjeni ruski oficirji na Avstrijskem. Kakor se poroča, so se pripravila po raznih letoviščih in kopalniščih ob Gardskem jezeru na južnem Tirolskem stanovanja za več kakor tisoč ranjenih ruskih častnikov, kateri se pripeljajo na Tirolsko začetkom meseca marca. Med temi oficirji bode tudi junak iz Port Arturja general Stössel.

Živ pokopan. Strašanskemu zločinu so prišli v Mesini na Italijanskem na sled. Mladi ljudje so našli na nekem oddaljenem polju kosti nekega mladeniča, kateri se je najbrž že pred večimi leti tam zakopal. Vprašali so tudi nekega tamošnjega gospodarja, kam da je odišel njegov sin, da ga ni od nikoder več domov. Oče se je prestrašil in je obstal, da je s pomočjo svoje žene svojega sina odstranil. Oče je sam izpovedal, da je sina s svojo ženo živega pokopal ravno tam, kjer so našli imenovane kosti. Seveda so ga takoj zaprli. Njegovi ženi se je posrečilo uiti in še je do sedaj niso dobili.

Zopet obsojen duhovnik. Porotno sodišče v Loire na Francoskem je obsodilo duhovnika Aleksandra Gouillon, ker je onečastil 9 šolskih deklic v starosti od 9 do 13 let v — petletno težko ječo.

Pošljite nam pozive! Vse tiste, ki še nam niso vposlali pozivov, katere smo jim pred kratkim poslali, prosimo naj pridno in hitro zbirajo podpise. Potem pa naj vpošljejo pozive zopet na uredništvo nazaj. Pozivi so v Vaš, a nikakor pa v naš korist!

Kupčijska pogodba s Srbijo, katera je bila za Avstrijo zelo škodljiva, se je te dni odpovedala. Dobro tak! Kaj pa je bilo treba tudi Avstriji te pogodbe z deželo korupcije in kraljevskih morilcev?

Na Ogrskem je začelo zopet grozno vreti. Pri zadnjih volitvah se je sestavil parlament, kateri je v nasprotstvu vlade. Vodja vseh nezadovoljnejev je

Fran Kosuth, kateri želi pretrgati popolnoma zvezo z Avstrijo. Te dni je bil Kosuth od kralja (našega cesarja) sprejet v avdijenci. Cesar se je izrazil napram njemu, da hoče pripoznati zahteve ogrskega ljudstva, samo, da ni zadovoljen z njimi v tem, kar se tiče gospodarstvenega slališča obeh držav in vojaščine. Ogrji bodejo gotovo zopet tako dolgo razgrajali, da se bodejo vršili dogodki, kakor v krvavem letu 1848.

Napad na urednika. Kakor se poroča iz Celja, se je vtihotopil te dni po noči v stanovanje g. Križmana, urednika kranjske cunje, ki ima ime „Slovenski Štajerc“ neki Baudek. Baudek je zažgal pod spečim Križmanom posteljo, potegnil Križmana raz postelje, pokleknil mu na prsa in ga začel daviti. Prizadel mu je bojda 15 več ali manj težkih ran. Hišni gospodar je prihitel kričočemu Križmanu na pomoč in mu rešil tako življenje. Baudeka so zaprli. Pomenljivo je to, da je bil Baudek sodelovalec Križmanov, kateri je pomagal večkrat pri razpošiljavi njegovega lista. Vzroki napada niso znani. Ali so morda brezmejne šimfarije Križmanovega lista uplivala tako na Križmanovega sodelovalca?

Krvavi izgredi v Rusiji. V Rusiji še vedno vreje. V Petersburgu vlada sicer mir, toda tem bolj so se pojavili izgredi po drugod in sicer najbolj na Rusko-Poljskem. Tam je prišlo v zadnjih dneh zopet do spopadov med delavci in vojaki. Bilo je na obeh straneh 16 sto mrtvih in 6 tisoč ranjenih. Tukaj so seveda zopet zmagali ruski vojaki in oficirji, tam v Aziji pa dobijo v vsaki bitki po hrbtu.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Ptici in žuželke. Nobedna stvar ni tako spretna pri pokončanju žuželk in mrčes kakor ptice. Kar se tiče gosonic jih ne pokonča pač nobena žival toliko, kakor ptice. Mnogo ptičev poznamo, kateri izključno živijo samo od žuželk in kateri ugonobijo samo v enem dnevu na tisoče žuželk, njihovih jajčič ali ličin (larv). Ptice so toraj najboljši in najcenejši pomagači sadjerejca, zato je tisti gospodar, kateri jih ne čuva, sam svoj sovražnik. Toraj pa pomagajte pticam v zimskem času, pripravljate jim v spomladi utice, v katerih bodejo gnjezdile.

Stare kokoši. Nespametno je mnenje, ki je na kmetih v obče razširjeno, da so stare kokoši boljše, kakor pa mlade. Kokoš znese v teku svojega življenja k večjemu 600 do 800 jajc. Ako kokoš dobro krmiš, znesla bode v drugem in v tretjem letu svoje starosti največ jajec. V četrtem letu poneha, v petem ti bode poplačala komaj redilne stroške, v šestem še teh ne. Najboljše je toraj, da jo koncem četrtega leta zakolješ. Izgovor, da ne razločiš ene kokoši od druge in ne veš, koliko je katera stara, je prazen, ker si v tem prav lahko pomagaš s tem, da navežeš kokošam enega leta ravno iste niti ali kaj tacega okoli noge.

Ako konji bijejo z nogami ob tla, kar se navadno

pogostokrat opazi po noči, je to znamenje, da net srbi koža na spodnjih delih nog. To srbenje je pehl zročeno ali od blata ali od pršic, grinj. Sploh pa morajo, ako se kaj tacega opazi, takoj pregled noge konjev. Ako je povzročilo srbenje blato, tre ti je, da snažiš redno in temeljito tudi noge kon in to vsak dan in srbenje bode takoj nehalo. And imajo pa konji pršice ali grinje, potem ti je tre esri da najprvič porežeš dolgo dlako na konjskih nog, pr Ko se je to zgodilo, namaži napadena mesta, kat taj se vidijo, kakor da bi bile krastave in so sploh tialc z mažo, katero dobiš ako zmešaš na 100 de oro mlačne vode dva dela takozvanega betalizola (Be sak lysol). Mažo za to si lahko tudi pripraviš ako z rot šaš 1 del betalizola z 10. deli glicerina ali nava ast svinjske maše. Betalizol dobiš za malo denarja unj lekarni (apoteki). To mazanje ponavljaj vsaki ve ta in konji bodejo v teku 5 do 6 dnevov ozdraveli. ate

Nekaj nasvetov gospodarjem in hlapcem. Sk ice za snažno krmo! Največ boleznih se povzroči pose raj v zimskem času pri naših domačih živalij z nesna ih krmo. Ne davlji živini nigdar vlažne ali pa kor mokre krme. Po zimi krmijo naši gospodarji nava v. po dva do trikrat na dan in potem natlačijo Jri čisto polne in pripustijo živini naj bi si izbirala, elo jej ravno ugaja. To je napačno. Polagaj sv irža živini raji manj krme, a polagaj pa jej po gostok udi in še le tedaj, ko je, kar si jej pokladal pož ova Sveža (frišna) voda ne sme živini majnkati, pose lu ne v zimskem času. Sploh pa bi naj veljali za vs kra hlev ti zlati nauki. Bodi živalij prijatelj a ne nega mučitelj. Skrbi v hlevu za snago in dober red. B. ro potrpežljiv napram živini, posebno tisti, ki je bo ja s ljiva. Tudi živina bode si s časom pridobila p osp tebi nekako zaupanje, ako ravnaš z njo s prijazno jud n r in potrpežljivostjo.

Nekaj o porabi kostij. Po zimi koljejo povs a la pri vsakem gospodarju več ali manj svinj in dobi am mnogo kostij. Kaj pa napravijo naši kmetovalc udj njimi? Večje kosti vržejo na gnojišče ali pa na ke sv postni kup, ali pa jih shranijo in potem zamenj d. pri potujočem kramarju za nekaj nitij, za igle ali ju milo, z manjšimi kostmi pa se gosti pes, če Mes imajo pri hiši. To ni nikakor pravo, primerno iz dlo ričanje kostij. Kostni naj se porabijo na sledeči na rast Velike trde kosti se morajo streti in razsekati, po Go zdrobiti v kosce v velikosti graha. Tako zdroblj bsn kosti dajte potem kokošim, ki se kar trgajo in za t sajo med seboj za nje. Kostni obstoje glavno iz svo forokislega apna, to je iz tiste tvarine, ki je Plas vsem potrebna za napravljanje jajčne lupine in kaj Kre najbolj po zimi primanjkuje kokošim. Posled gost krmjenja kokošij s kostmi pa je, da znese na priu Kaj od 16 kur vsak dan gotovo 6 do 10 kokošij jajc pa to celo v zimskem času. Kdor ne poklada svo kaš kokošim kosti, ne dobi od večjega števila svojih voli košij marsikateri dan niti ne jednega jajca. Kdor voli enkrat poskusi, tega gotovo ne bo več opustil, k Kon vsakomur je vendar jasno, da je dosti boljše in zdat metnejše, kosti skrmiti kokošim, kakor pa jih Fjim.

je, da zmetati. Tudi jajčje lupine bi naj pomešali z drugo
nje je ponehko pičo in jih dali kuram.

Sploh pa

pregleda

lato, treb

oge konj

halo. A

i je trek

kih noga

sta, kate

sploh tr

100 del

zola (Be

ako zn

li navad

denarja

saki več

draveli.

em. Skr

či poseb

z nesnaž

i pa ce

ji navad

lačijo ja

birala, k

gaj svo

o gostok

al požr

i, poseb

li za vsa

a ne nj

red. Bo

je boja

obila pr

rijaznos

o povso

in dobi

etovalci

a na ko

zamenj

igle ali

es, če

erno izk

leči nač

ati, pote

zdroblje

o in ra

no iz f

i je pr

in kate

Posled

na prim

ij jajca

da svoj

svojih k

Kdor

ustil, ka

še in

jih pr

Poslano.

Iz Gornje Radgone. Čuje se od vseh krajev, da ljudje govorijo zakaj da Vračko ne toži zavoljo teh nesramnih napadov, priobčenih v krajski cunji, ki se pritepe vsakih 14 dni od tam gor k nam na lepi zeleni Stajer. Na to hočem odgovoriti sledeče. Vsakdor ve kako malo ima od nas kateri upati, da bi pred kranjskimi porotniki njegova obveljala, zakaj, že naprej mora biti vsakdor prepričan, da bi kranjski porotniki glasovali proti resnici. Seveda bi bili stroški v takem slučaju zastoj. Ne bodem odgovarjal nadalje tej kranjski cunji, boljše povedano temu kranjskemu norcu, ker je ta dohtarsko farški časnik podoben steklemu psovu, kateri človeka napada, čeprav mu ni ničesar storil. Sicer pa je dotični dopis iztok stekline, katera razgraja po našem gornjeradgorskem okraju v posameznih krajih. In čudovitno je, da žive ti nemirneži skoraj povsodi v bližini cerkve. Tako jih imamo pri Sv. Jurju ob Ščavnici prav dosti, dovolj jih je tudi pri Kapeli in pri Sv. Petru pri Radgoni. Tukaj še celo župnik nima mira, ker noče s temi nemirneži držati. Žalibog, da se nahajajo med temi nemirneži tudi kmetje, kateri ne pomislijo, da vsa ta takozvana nova slovenska politika kmečkemu stanu jako škoduje, ker spravlja kmečki stan na nič. Tudi za naš okrajni zastop ni nikakega pomena je li tega ali družega mišljenja. Seveda bi ga klerikalci kaj radi imeli v rokah, da bi potem ložje z nami gospodarili. Zato pa si prizadevajo pri vsaki volitvi, spraviti naše kmečko gospodarstvo v svoje roke. Izvolili bi si najraje take ljudi, kateri ne znajo presoditi, kar je tema ali luč. In ravno ti klerikalni tepci porabijo vsako priložnost, da bi me očrnili in pišejo o meni gorostastne laži, samo da bi na ta način zabranili mojo izvolitev. Ti ljudje se nobene laži ne sramujejo, a vstrajni pa so v svojih lažeh. Že skozi trideset let lažejo o meni, a do sedaj še niso ničesar v svoj prid dosegli. Ti ljudje se mi zdijo, kakor psi, ki lajajo na mesec. Mesec pa gre svojo pot naprej, kakor mu jo je Bog odločil. — Le glejte naše zadnje volitve v okrajni zastop. Ali še se spomnite, kar so pisale „Domovinā“, „Gospodar“ in več takih cunj? Dohtar Leo Kreft je osnoval takrat celo neki odbor, kateri bi bil moral za to skrbeti, da bi bili ti gospodje dobili okraj v svoje roke. Z denarji so si pridobili tistih osem glasov. Ko pa je prišlo do volitve so klerikalci Krefta izbrcnili, najbrž radi tega, ker se je v neki gostilni v Očeslavcih obnašal malo preveč — pošteno. Kaj pa se je dalje pripetilo tem odbornikom, smo pa zvedli od okrožne sodnije v Mariboru.

Sodnija ne pozna šale in bilo je treba pihati kaše! Še nekaj novega smo zvedeli od teh mogočnih volilcev. Ti volilci kričali so vedno „svoji k svojim.“ Konečno njim je njihov ljubljenec dohtar Rozina prav zdatno pokazal, kako on razume geslo „svoji k svojim.“ Pred par mesci jim je poslal na gornjerad-

gonsko sodnijo račun, s katerim je zahteval od njih za zastopanje celih 266 kron. — To je „svoji k svojim!“

Vi Jurjevčani, ki ste še kmečkega mišljenja in zdrave pameti, prosim Vas tukaj javno, naznanite mi tistega človeka, ki je pisal dotični članek, ker sem prepričan, da ga je pisal eden izmed tistih mračnjakov, ki ne morejo trpeti mojih somišljenikov. Gosp. župnik od sv. Jurija, kaj pa Vi porečete k temu? Je li to nova vera, da se ljudje tako obrekujejo? Vas gospod župnik to najbolj skeli in peče, da je naš okrajni zastop v kmečkih rokah. Jurjovski učitelji se v novešem času pečajo prav temeljito s politiko in s časopisjem, kar po mojem mnenju gotovo ni tamošnji šoli in njeni mladini v korist. — Čudno se mi zdi, da sta postala Mihelič in Kocmut kar na enkrat moja ljuta sovražnika, ko pa smo si vendar bili poprej dolga leta najboljši prijatelji. Tistega dopisuna, ki o meni piše take lažnjive članke, pozivljam naj se prihodnjič tudi podpiše, ako ima korajžo. Za hrbtom in brez podpisa človeka česar dolžiti in ga blatiti v očeh javnosti, je skrajno podlo in bojazljivo in tak človek je breznačajnejš. Podpiši se ako se upaš podla duša, potem še le ti je upati, da ti bodejo verjeli poštenjaki! Tisti pa, ki ti verjamejo sedaj, ki držijo sedaj s teboj, ko me tako zahrbtno napadaš, niso ničesar boljši, kakor si sam in so ravno toliki hlinavci in hinavci, kakor ti nesramni, brezčastni obrekovalec.

V Gornji Radgoni, konec januarja 1905.

Vračko.

Pisma uredništva.

Amerika. Vse Vaše dopise priobčimo v prihodnjem listu ob enem. Hvala. Bodite zdravi! — „Naprej.“ Do 1. maja 1905. Hvala! — Vse naše vrle dopisnike, vse naše sodelovalce prosimo tem potom potrpljenja. Kakor vidite, je itak naš list že preobložen z dopisi. Prosimo, pošiljajte samo kratke dopise in samo najvažnejše stvari. Vsi dopisi, katere smo sprejeli, pridejo s časom na vrsto, le potrpite. Noben dopis ni romal v koš, toda kar ni mogoče ni mogoče. List bi moral biti še enkrat tolik, če bi hoteli vsem željam ustreči. Le potrpite! Radi samih dopisov ne moremo izdati priloge, ker priloga preveč stane in nam je treba varčno gospodariti z denarjem, kateri ni naš, temveč naročnikov. Bodite srčno zahvaljeni za Vaše tako občno, vsestransko zanimanje. Skrbite za nove naročnike, da bomo postali tem preje tem boljše tednik. Potem se bodejo lahko spolnile vsakomur takoj njegove želje. Še enkrat, le potrpite. Srčno hvalo in iskrene pozdrave Vam pošilja: Uredništvo in upravnistvo „Štajerca.“

Dva mizarska pomočnika

iz dežele se sprejmeta pri Jos. Vogrinec, mizarju na Hajdinu pri Ptujju. 70

Vinograd

69
ležeč v davčni občini Gorišak, blizu turškega vrha (Türkenberg), kateri je popolnoma na novo nasajen z ameriškimi trtami, ki že rodijo, se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Hram je zidan in z opeko (ciglom) krit. V hramu je stanovanje, klet in preša. Razven tega spada k vinogradu še tudi viničarska hiša. Več pove gospa Putrich v Ptujju.

Dober hlapec,

kateri zna opravljati kmečka dela, tudi kočirati, se sprejme v službo. Za plačilo dobi razven 20 kron na mesec še celo oskrbo. V službo vstopi lahko 1. marca t. l. Naslov (adres) je: **Josef Fürst**, floriajnske ulice šte. 1.

Loterijske številke.

Trst, dne 4. februarja: 15, 78, 7, 82, 14.
 Gradec, dne 11. februarja: 89, 32, 14, 4, 81.

Močnega učenca ²⁶

takoj sprejme **Josef Friedl**, usnjarski mojster pri **Sv. Vidu** blizu **Ptuja**.

Ženitbena ponudba

Ženiti se želi 30 letni mož, izučen pek. Prihranil si je 600 kron. V zakon si želi deklico ali vdovo, ki bi imela do dva tisoč kron premoženja ali pa hišo, v katerej bi uspehala pekarija. Ponudbena pisma, ako mogoče se sliko, naj se vpošljejo pod naslovom „Sreča“ na upravnništvo „Štajerca“ ⁵³

Učenca ⁴⁹

zmožnega nemškega in slovenskega jezika takoj sprejme v svojo trgovino z mešanim blagom **Andreas Knittelfelder**, trgovec v **Čmureku** (Mureck).

Učenca ⁶²

sprejme takoj usnjari **Goriupp** v **Ptaju**.

Učenca ⁶³

zmožnega nemškega in slovenskega jezika, z dobrimi šolskimi spričevali, takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom **Vinz. Leposcha**, trgovec na **Bregu** pri **Ptaju**.

Stavkarskega učenca ⁶⁴

kateri je večš nemškega in slovenskega jezika, z dobrimi šolskimi spričevali, takoj sprejme **W. Blanke**, tiskar in knjigotržec v **Ptaju**.

Pridnega viničarja, ⁶⁵

kateri ima dve do tri delavne moči takoj sprejme **Ig. Leskoschegg**, v **Ptaju**.

Fant ⁴³

dobi takoj kot hlapec službo. Star naj bi bil 14 do 16 let. Opravljal bode bolj lahka dela. Zglati se naj pri **Hans Strohmaler**, vrvarju v **Ptaju**.

Hram za trgovino

z mešanim blagom se da v najem pod jako ugodnimi pogoji. Pri istem gospodarju se da na račun tudi krčma, v kateri se lahko toči vino, pivo in žganje. Poštna nabiralnica (Postablage) je tudi v hramu. Kdor želi vzeti vse to v najem, blagovoli se potruditi k posestniku, da si ogleda vse in da se ustreže njegovim željam, ako bi bilo treba, da še se kaj dozida. Naslov (adres) je **Jože Cafuta** v **Dravcah** pri **Ptaju**. ⁵⁰

Zenitbena ponudba. ⁴⁶

Oženiti se hoče čevljarški obrtnik, kateri ima prilično posestvo. Išče deklice, ki bi imela nekaj dote. Ponudbe naj se pošljejo pod: **22 poste restante, Šmarje** pri **Jelšah**.

V najem se da ⁴¹

enonastropna hiša, katera je jako primerna za prodajo pijač ali kramarijo. V dotičnem kraju se bode v tekočem letu v bližini te hiši reguliral potok, zakar je v proračunu določenih 40 tisoč kron. Natančnejša poročila da posestnik **Štefan Writz**, pri **Sv. Štefanu**, pošta **Globasnica** na **Koroškem**.

Kot majer ali šafar ⁴⁵

ši želim vstopiti takoj v službo. Star sem 33 let, oženjen in imam 3 otroke. Izvežban sem v vseh kmetijskih delih, znam tudi ravnati z živino. Imam izvrstna večletna spričevala. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Priden, močen mlinarski učenec

se takoj sprejme v večji mlin v **Ptaju**. Ravno tam se sprejme tudi takoj delaven

hlapec.

Naslov (adres) pove „Štajerc“. ⁴⁴

Breja kobila ⁵⁷

katera bode koncem meseca marca povrgla, je na prodaj. Kobila je lisičje barve (Fuchs), 16 pešic visoka, jako krotka, pridna za vožnjo in 16 let stara. Kupec naj se oglasi pri **Antonu Hrašniku**, usnjariju v **Zgornji Polskavi**.

Lepo posestvo ⁵⁶

se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Posestvo leži čisto v bližini farne cerkve, k njemu spada lep, novonasajen vinograd. Na posestvu stoji hiša z dobrim stanovanjem, katera je sposobna tudi za vsako trgovino. Tik hiše je lep sadunosnik. Več pove lastnik, kojega naslov (adres) se zve pri upravnistvu „Štajerca“.

Zidana hiša, ⁴⁷

ki ima 3 sobe in 2 kleti se takoj proda ali pa da v najem. Pripravna bi bila posebno za kako prodajalno (stacuno) ali pa za obrtništvo. Hiša je v bližini cerkve in šole, tik glavne ceste. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Hiša na prodaj. ⁶⁰

Takoj se proda enonastropna hiša tik premogokopa v **Trbovljah**. Hiša ima prodajalno, osem izb in tri kleti. K hiši spada tudi vrt. Polovica hiše je dana v najem nekemu društvu. Hiša je popolnoma nova in je prosta še 8 let davka. Pripravna je za vsaki obrt in nese letnih dohodkov 1322 kron. Cena se izve pri lastniku **France-tu Zagar-ju**, posestniku in čevljarju v **Trbovljah**.

OVES

(Willkomm).

Ta težka vrsta ovsa obrodi v vsaki zemlji, zori daj, jako bogato obrodi, da visoko, dobro slam krmo in ne poleže. Ker se na redko seje, zstuje na 1 oral 50 klg. Pošilja se v vrečah po klg za K 9, 50 klg za K 17, 100 klg za K 20. Vzorcji po 5 klg franko za K 3 20 proti predplačilu.

Oskrbništvo graščine Goli pri Konjicah, Štajersko.

Najboljše
klajno apno
se dobi samo pri

Adolfu Sellinschegg

Ptuj
nasproti
mestnega
gledališča
(teatra).

Za pomladansko gnojenje ⁶⁷

je najboljši umetni gnoj takozvana

Tomaževa žlindrasta moka.

Ako se prav rabi je ta gnoj najboljši in najcenejši vseh gnojov, ki imajo v sebi fosforovo kislino.

Dobiva se iz **Tomaževih fosfatnih fabrik** G. m. b. H., **BERLIN**.

Knjižice za poduk o tem gnojenju, kakor tudi cenilnike pošlje brezplačno

Josef Karrach, Lemberg, Jagiellonske št. 22.

Varujte se pred slabejšimi žlindrami in pred ponaredbah.

Franc Jožefov grenki vrelec (Bitterquelle)

je najboljša grenka voda. (Rabi se ta voda tudi med drugimi v splošni dunajski bolnišnici.)

Dobro krmilo

ima za prodati

Jakob Neuscher v **Ptaju**

Kanischa-Vorstadt.

Veliko posestvo

se da pri **Sv. Petru** pod sv. prav po ceni v najem. Na posestvu je prostrano poslopje. Poslovni meri 108 oralov (joh). Posestvo ima izvrstne njive in travnike. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Brata Slawitsch

v Ptuj

priporočata izvrstne šivalne stroje

(Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . . 70 K — „

Singer Medium 90 „ — h

Singer Titania 120 „ — „

Ringschifchen . 140 „ — „

Ringschifchen za

krojače . . 180 „ — „

Minerva A . . . . . 100 „ — „

Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „

Minerva C za krojače in čevljarje . . . 90 „ — „

Cylinder Elastik za čevljarje . . . . . 180 „ — „

Ali (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po

dogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 327

327

Pravi tirolski

haveloki

garantirano pravega lodna iz
ameline dlake, katerih dež nikdar
ne premoči in kateri varujejo pred
okroto in prehlajenjem, pripo-
ročava v vsaki velikosti za 10, 12
in 15 goldinarjev. Svršniki (Wet-
termäntel) za gospe in dečke se
dobijo po naročilu. Pri pisemnih
naročilih zadostuje, da se pove,
kako dolgost naj bi imel havelok,
merjen po hrbtu.

Brata Slawitsch

trgovca v Ptuj. 354

os. Kasimir, Ptuj, tik „Štajerca“

puje jajca, surovo maslo (puter), sir, sadje itd.
sicer vse po najvišjih cenah.

Priporoča tudi svoje najboljše sortirano špece-
sko in materialno blago, kakor tudi različne barve
(arbe) itd.

Nadalje priporoča izvrstne mele, rozine, groz-
nje (veinberlne), slanino (špeh), mast itd. 389

Najboljša postrežba in najnižje cene.

Najboljši in najcenejši nakup vsa-
kovrstnih godal (Musikinstrumente)

W. Schramm,

izdelovalec godal

v Celju, Gratzerstrasse šte. 14.

Prodajam vsakovrstne plehaste in lesene
pihalne instrumente, dobre gosli za šolarje
po nizki ceni, kitare, citre, harmonike na
meh, bobne, tamburice, jako fine strune.

Kupujem stare gosli ali pa jih zamenjam
za nove. 284

Lovske puške

vseh zistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše pre-
skušene, priporoča

Peter Wernig

ces kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroškem
(Ferlach, Kärnten). 8

Ceniki se dopošljejo zastoj in poštnine prosto.

Majarija se da v najem

Majarija grajščine Haimburg, katera meri sedaj 9 ha
(13.6 joh), njiv in travnikov, z lepimi sadunosniki,
se da od 1. marca 1905 zopet v najem. Hiša in
gospodarska poslopja so v najboljšem stanu. Kdor jo
hoče vzeti v najem naj se obrne ustmeno ali pisмено
na: Gozdarski urad (Försterei) Haimburg pri Veli-
kovcu (Völkermarkt) Koroško.

ŽAGA 14

z okrižjem (gatrom) in cirkularom
se takoj odda ali pa zamenja proti
kolju (drogom za hmel.) Naslov
(adres) je: „Forsthof“ pri Celju.

Ženitbena ponudba.

Mladi, močen pošten mož, star
30 let, ki ima bliza 3000 kron
gotovega denarja, želi stopiti v
zakon z mladim poštenim dekle-
tom, starim 20 do 30 let. Premo-
ženja naj bi imelo v gotovini 800
do 1000 goldinarjev. Daljna po-
jasnila da upravnistvo „Stajerca“
v Ptuj. 30

Nekaj za krojače.

Krojači, kateri si hočejo pridobiti
na lahki način znanje v finem in
navadnem narezovanju, naj mi
blagovolijo to naznaniti pisмено.
Ob času obiščem vsacega in ga
podučim proti mali plači v tem
znanju. Piše se mi naj pod H. M.
poste restante, Slovenji Gradec
(Windisch-Graz). 24

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne po-
nudi taka priložnost.

600 kosov samo 1 glđ. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur te-
koča precisaner ura s sekundnim
kazalom, ki natančno kaže in za
katero se jamči 3 leta, ena mo-
derna židana kravata za gospode,
3 jako fini žepni robci, en prstan
za gospode z imitiranim žlahtnim
kamenom, 1 nastavek za smodke
z jantarjem (herenšteinom), 1 eleg-
antna broša za dame (novost), 1 krasno
zlepno tojletno zrcalo, 1 usnjat
nošnjiček, 1 žepni nožič z pri-
ravo, 1 par mansetnih gumbov,
3 gumbi za srajco, vse iz duple-

zлата z patentiranim zaklepom,
krasen album za slike v katerem
je 36 najlepših podob sveta, 5 reči,
katere povzročajo pri starih in
mladih mnogo smeha, 1 jako ko-
ristna knjiga, v kateri so zložena
pisma, 20 reči za korespondenco
in še 400 drugih različnih stvari,
katere se rabijo pri hiši in so za
vsakogar potrebne, vse to se dobi
z uro vred, katera je sama tega
denarja vredna, za samo glđ. 1.80.
Razpošilja se proti povzetju ali
če se denar pošlje naprej, skozi
dunajsko razpošiljalnico Ch. Jung-
wirth, Krakau A/4. 1038
NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take
priložnosti 33

500 komadov za 1 glđ. 95 kr.

Ena krasno pozlačena precisaner
ura, katera točno teče in za katero
se 3 leta jamči, z jako primerno
verzico, ena moderna židana kra-
vata za gospode, 3 jako fini žepni
robci, en prstan za gospode z
imit. žlahtnim kamenom, 1 krasen
mošnjiček, 1 jako fino žepno zrcalo,
1 par mansetnih gumbov, 3 gumbi
za srajco, (3/4 dubla-zlat) z pa-
tentiranim zaklepom, 1 jako fini
tintnik iz nikelna, 1 fini album z
36 najlepšimi slikami, 1 eleg.
broša za dame (novost), 1 par
bouton s simili-brilantom, 5 raz-
ličnih smešnih reči za stare in
mlade, 20 različnih reči za kore-
spondenco in še 400 drugih različnih
stvari, katere se rabijo pri hiši in
so za vsakogar potrebne. Vse to
se pošlje z uro vred, katera je
sama tega denarja vredna, za samo
1 glđ. 95 kr. Razpošilja se proti
poštnemu povzetju ali če se denar
pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica
P. Lust, Krakov (Krakau) Nr. 41.
NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Konkurenčna budilnica

(Konkurrenz-Weckeruhr)

Dobiva se direktno
za 1'45 fl.

S kazalnikom, ki se po
noči sveti 1'65 fl.

v lepem poliranem nikelnastem okrovu, teče v vsaki legi, gre izvrstno, dobra kvaliteta s triletno pismono garanci
za dober in natančen tek, komad stane samo 1'45 fl 3 komadi 4'— fl.; s kazalnikom, ki se po noči sveti 1'65
3 komadi 4 50 fl. — Stojčea budilnica z godbo, 18 cm višoka, v lepem poliranem nikelnastem okrovu s pozlačeni
proče jem, 1 a timo. upravo na sidro, namesto zvonjenja igra dva komada in stane samo 5 90 fl. Ravno taka
toda brez godbe, s zvoncem, bijoča ure, 5'50 fl.; brez da bi bila -re samo 2'65 fl. Za vsako uro jamčim s 3 let
pismono garantijo.

Kraval-budilnica
z ogledalom, 30 cm vi-oka s upravo za buditi 3'20 fl.;
s kazalnikom, ki se po noči sveti 3.50 fl. Zvoni prav
glasno, da je človek ne more preslišati.

≡ **Novost!** ≡

Budilnica z zvoncem
21 cm višoka, v krasnem poliranem okrovu s glasnim de
trajajočim, prijetnim zvonjenjem, na močno sidro iz je
da se tudi zapreti, da ne zvoni, 1 a kvaliteta samo 2'85

Brez nevarščine! Zamena dovoljena ali pa se vrne denar.
Pošilja se proti poštnemu povzetju ali pa, ako se denar naprej vpošlje.

HANNS KONRAD

Prva tovarna za ure v Brüx-u štev. 949 (Češko).

Ces. kr. sodnijsko zapriseženi cenilec. Moja tvrdka je odlikovana s ces. kr. avstrijskim državnim orlom ter s zlatimi in srebrnimi kolajnamami (medajlami) iz različnih raz
Došlo mi je že več kakor 10 tisoč pisem priznanja iz vseh delov sveta.

Tvrdka je ustanovljena leta 1887.

Bogato ilustrovani ceniki (katalogi) z več kakor 800 podobami se na zahtevanje vsakomur določijo za zastoj
in postnine prosto.

166

Vsak dan kupi

sveža (frišna) jajca, krompir,
luk, česnik, rumeno korenje,
belo repo, fižol, maslo, suhe
gobe, pitano perotnino

✠ **A. Sellinschegg** ✠

trgovina s špecerijskim blagom „k zelenem
vencu“

PTUJ.

NB. Sveža (frišna) vsakovrstna semena
E. Mauthnerja iz Budapesta, ki so priznana naj-
boljša in najbolj zanesljiva, so že prišla! 51

Les za rabo se prodaja.

Grajščina Lemberg pri toplicah Neuhaus pri Celju
(Bad Neuhaus bei Cilli) prodaje več kakor 20 tisoč
metrov lesa za različno rabo, kakor smrekov, jelkov
ali hojov in borov les. Les še je „na rasi.“ Po-
godbe, po katerih se les prodaja, se zvejo od posestnika
Hubert-a Galle, pismono ali ustmeno. 27

Priden konjski hlapec

se takoj sprejme. Hlapec je lahko tudi ožen

Potrebno je, da so osebno predstavi pri
Francu Schosteritsch, Sv. Vid pri Ptuj
Sprejme se tudi priden hlapec za krave, ako
večji starosti, ima prednost. Oženjen dobi stanov
z ženo vred.

Majer se sprejme

Majer, kateri ima vsaj dve možki delavni
moči, dobi takoj službo. Eden iz med
možkih mora opravljati službo tudi pri
konjih. Majerija je v Karčovini pri Ptuj.

Oglasiti se je pri
MARTINU KAISER v Ptuj. 54

Visokodebelna
grušškova drevesa
in sicer tepke (Mostbirn) prodaje
Franz Kaiser v Ptuj.

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni denarni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnikih od 8—12 ure.

Občenje z avst. ogersko banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Naznanilo!

Na Bregu pri Ptujju pride služba občinskega policaja

v nadomeščenje.

Letna plača s stranskimi dohodki 800 kron.

Prosilci te službe, kateri razumejo tudi slovenski jezik, naj njihova prošnja z naznanilom prejšnje njih službe do 15. marca 1905 pri tukajšnjem uradu vložijo.

Občinski urad Breg pri Ptujju, dne 13. februarja 1905.

Občinski predstojnik:

Museg.

Mestna hranilnica

387

(šparkasa)

v Ormožu

uraduje vsako sredo in soboto od 8 do 12 ure predpoldan. Pojasniti se dajo vsaki čas brezplačno. Vloge se sprejemajo vsaki dan. Vloge se obrestujejo polmesečno, toraj od 1. oziroma 16. dneva vsakega meseca, v katerem se je denar vložil in do 15. oziroma zadnjega dneva meseca, v katerem se je denar vzdignil.

Obresti se dne 30. junija in dne 31. decembra vsakega leta pripišejo h kapitalu. Vložitelju radi tega pripisa ni treba priti v urad.

Rentni davek plača hranilnica (šparkasa) sama.

Hranilnica (šparkasa) se nadzoruje od države in je tudi ud zveze štajerskih hranilnic in podvržena reviziji te zveze.

Naznanilo ptujskega mestnega kopaljšča (Pettauer Badeanstalt).

Kopele v banjah se lahko rabijo vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in sicer za ljudstvo se dobé od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in polivom vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

376

Nagrobne vence

iz umetnih cvetlic po 4, 6, 8 in 10 kron, kakor tudi venčne trakove z napisom ali brez napisa imata v obilnej zalogi in priporočata

BRATA SLAWITSCH
v Ptuj. 347

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodil. — Naravnost brez prekaldanja v New York in v Philadelphia. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali

Karl Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41. 537

Kranjski redilni prašek za prašiče

355

povzroči med krmo zmešan, da prašiči raji žrejo, varuje svinje različnih boleznih ter zboljša meso in mast. Ako se hočemo obvarovati škode, moramo pokladati ta prašek (mešati med hrano) že pujskom.

Zdravim svinjam zmešati se mora na teden enkrat ena žlica polna tega prahu med hrano, slabim in slokim vsaki dan po eno žlico, mladim na teden samo pol žlice.

Eden zavoječ po 25 krajcarjev zadostuje za mesec dni.

Dobi se pri

Bratih Slawitsch v Ptuj

(podružnica nasproti Dravskega mosta.)

Pravo domače platno

za rjuhe in perilo priporočava po sledečih cenah:

Cela sešita (rjuha) za posteljo 2 ali 2 $\frac{1}{2}$ metra dolga, velja s 1 gld., oziroma 1 gold. 20 kr. — Najfinejša sešita rjuha iz tenkega mačega platna 2 m dolga, velja samo 1 gld. 50 kr.

To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja. Če je platno 160 cm široko, meter samo 75 krajcarjev. — Domače platno za „štrozoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 do 30 kr. Vzorci (muštre) se tudi vpošljejo pa zahtevo.

Brata Slawitsch

trgoveca v Ptuj, Florianski

!!! Prosim, poskusite !!!
Vsakovrstno prekajeno (zelhano) meso, najfinejše klobase, vedno sveže (frišno) blago, priporočava po najnižji ceni

J. Luttenberger,

mesar v Ptuj.

Zunanja naročila odpravijo se vestno in hitro! 345

Nikdar več ni take priloznosti!

Tako dolgo, dokler še ni zaloga hlače izprodana, dobi vsa elegantne

hlače

za malo svoto in sicer za 1 gld. 80 kr. 1

Hlače so iz pristnega sukna in se rabijo lahko za jesen ali zdelane so po najnovejši dunajski fasoni, vzorci sukna so jako Kdor naroči dvojne hlače, dobi jih za 3 gld. 30 kr. Pošljejo se po nem povzetju. Pri naročilu zadostuje, ako se naznani dolgot njih širokost okoli pasa.

Dunajska filijala za suknenno blago Ch. Jungwirth, Krakau Neugajajoče se vzame nazaj ali pa se povrne denar.

Meščanska parna žaga

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj zrakalnice in plinarske hiše pestavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi itd. po zahtevi takoj razžal. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spalati i. t. d.

Živinski sejmi v Mariboru

V Mariboru se vršita na v nalašč za to odločnem prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinska sejma.

Prvi vsako drugo sredo
drugi vsako četrto sredo

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k obiskovanju teh sejmov.